

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 6.6.2014 г.
COM(2014) 334 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

Настоящият доклад за оценка е изготвен съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета от 16 юли 2003 г. относно съвместимостта с общия пазар на помощ, която Италианската република възнамерява да предостави на своите млекопроизводители (наричано по-нататък „решението на Съвета“). В посочения член се предвижда, че италианските компетентни органи трябва да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за осъществения от тях напредък във връзка със събирането на дължимата от производителите сума въз основа на допълнителния налог за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. Настоящият доклад представя оценката на Комисията за докладвания от италианските органи напредък за 2012 г. при събирането на допълнителния налог както за периодите, попадащи в обхвата на решението на Съвета, така и за тези, които не са обхванати от него.

Съгласно член 1 от решението на Съвета помощта, която Италианската република предоставя на млекопроизводителите, като плаща вместо тях в бюджета на Европейския съюз сумата, дължима от тях на Европейския съюз като допълнителен налог върху млякото и млечните продукти за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г., и като им дава възможност да изплатят дълга си чрез безлихвено разсрочено плащане за известен брой години, се счита по изключение за съвместима с общия пазар, при условие че:

- производителите изплащат дълга си изцяло на равни годишни вноски, и
- периодът за изплащане не надвишава четиринадесет години, считано от 1 януари 2004 г.

Съгласно член 2 от решението на Съвета предоставянето на помощта е обвързано с условието Италия да декларира пред Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), понастоящем Европейски фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ), общия размер на допълнителния налог за съответните периоди, както и да приспадне на три равни годишни вноски неизплатеното задължение от разходите, финансирани от ФЕОГА съответно за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г. Декларацията на Италия във връзка с общия размер на допълнителния налог за съответните периоди бе надлежно представена с писмо от 26 август 2003 г. Оставащите неизплатени задължения бяха надлежно приспаднати от финансираните от ФЕОГА разходи за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Съгласно член 3 от решението на Съвета се изисква италианските компетентни органи да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за осъществения от тях напредък във връзка със събирането на дължимата от производителите сума въз основа на допълнителния налог за пазарните години от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

Съгласно същата разпоредба италианските органи представиха на Комисията своя девети доклад относно плащането на погасителната вноска за 2012 г. с писмо от AGEA

(Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (Разплащателна агенция за подпомагане в областта на земеделието) от 28 октомври 2013 г.

Плащане на налога по схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г.

През 2005 г. — годината на първия доклад до Съвета — решението на Съвета, с което се разрешаваше на Италия да изплаща вместо млекопроизводителите си в бюджета на Общността дължимия от тях допълнителен налог, се отнасяше за 25 123 производители — длъжници. За 2012 г. този брой спадна на 22 249 производители.

От общия брой на производителите, за които се отнася докладът и които дължат налог за седемте периода, обхванати от решението на Съвета, 15 431 са избрали схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. През 2004 г., преди плащането на първата вноска, участващите в схемата за разсрочено плащане на вноски 15 431 производители са дължали общо 345 млн. евро (около една четвърт от общия размер на неизплатения от тях налог). Следователно изглежда, че по-голямата част от производителите с по-ниски индивидуални излишъци са предпочели да се включат в схемата за разсрочено плащане на вноски. От друга страна, производителите с по-значителни индивидуални излишъци (около 8 000 производители, на които за седемте периода е начислен налог в размер на около 1 млрд. евро) са предпочели да не се включат в схемата за разсрочено плащане на вноски. Следва все пак да се отбележи, че през 2011 г. италианските органи са получили 53 нови заявления за разсрочено плащане на вноски, представляващи приблизително 1,2 млн. евро. Също така през 2012 г. са били подадени 255 нови заявления за присъединяване към схемата, на обща стойност около 13 млн. евро.

Деветата вноска в общ размер на 25 812 027,25 EUR трябваше да бъде платена от 11 430 производители до 31 декември 2012 г. Проведените от италианските органи проверки показаха, че през 2012 г. 11 145 производители надлежно са платили налог с общ размер 25 025 344,42 EUR. Това означава, че 98 % от производителите са платили в определения срок 96,9 % от дължимите суми на налога в рамките на деветата вноска. Извършените в срок плащания за първата, втората, третата, четвъртата, петата, шестата, седмата и осмата вноска са представлявали съответно 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 % и 98,3 % от дължимите суми. Следователно общият размер на налога, събран в рамките на първите девет вноски, възлиза на около 238,4 млн. евро (приблизително 97 % от общата дължима сума в рамките на тези вноски).

Въпреки че посочените стойности със сигурност са показателни за готовността на участващите производители да изпълнят задълженията си, Комисията счита, че последващите действия в случаите, в които плащането не е било регистрирано в рамките на определения срок, са първостепенен индикатор за ангажираността на италианските органи да осигурят точното спазване на условията по схемата и, в крайна сметка, цялостното събиране на дължимия налог.

По отношение на деветата вноска няма информация за плащанията от останалите 285 производители, което представлява сума в размер на 786 682,83 EUR.

В рамките на периода, обхващащ осмата вноска, в края на 2011 г. неплатените от 143 производители вноски са възлизали на 419 638,26 EUR. Според получената от италианските органи информация съответните компетентни регионални органи са били уведомени за всички тези случаи от централните органи с оглед започването на процедури за принудително събиране на пълния размер на вземанията с начислена лихва, която не произтича от схемата за плащане на вноски. От 143-те производители,

за които първоначално се е предполагало, че не са платили, впоследствие се е оказало, че 106 фактически са платили. За разлика от тях, 37-те производители, които не са платили осмата вноска, са загубили правото си да се ползват от схемата за разсрочено плащане на вноски и срещу тях са образувани производства за принудително събиране на вземанията.

Отмяна на възможността за разсрочено плащане на вноски за определени стопанства

Неплащането на която и да е от годишните вноски води до изключване от схемата за разсрочено плащане на вноски, вследствие на което на производителите може да бъде наложен запор над цялата оставаща дължима сума, заедно с натрупаните лихви.

Девет години след началото на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. са отменени правата за такова разсрочено плащане на общо 498 стопанства, като общият размер на задълженията по изплащане на разсрочените вноски е 18 531 964,41 EUR, от които 4 543 929,20 EUR са били погасени преди отмяна на правото.

След посочената отмяна са събрани 2 822 001,34 EUR, което означава, че общият размер на неизплатените задължения възлиза на 11 118 742,39 EUR и обхваща 192 стопанства.

Данните показват, че положените усилия от италианската администрация при събирането на налога от производителите, които са изключени от схемата за разсрочено плащане на вноски вследствие на неплащането на една вноска, далеч не са задоволителни. Същевременно се е наложило млекопроизводителите да прекратят делата, заведени от тях в италианските съдилища, за да получат право да се включат в схемата. Предвид този факт изглежда, че средствата не се събират не заради евентуалната продължителност на съдебните дела, а по-скоро заради неспособността на италианската администрация действително да събира въпросните суми.

Отсрочване на плащането с шест месеца и съответни последици, свързани с държавните помощи

На основание член 2, параграф 12к от италианската Наредба-закон № 225 от 29 декември 2010 г., преобразуван след изменения в Закон № 10 от 26 февруари 2011 г., Италия разреши отсрочването до 30 юни 2011 г. на годишната вноска за 2010 г., принципно дължима до 31 декември 2010 г. съгласно схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., одобрена с Решение 2003/530/ЕО на Съвета.

С Решение С(2013) 4046 final от 17 юли 2013 г. Комисията обяви, че отсрочването на плащането на транша за налога за мляко, дължим към 31 декември 2010 г., е помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар. Освен това тази помощ е довела до нарушаване на условията, определени с Решение 2003/530/ЕО на Съвета, и е създала за възползвалите се от нея нова държавна помощ, която е неправомерна по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 и е също така несъвместима с вътрешния пазар.

Комисията разпореди на Италия да предприеме действия, за да ѝ бъдат възстановени сумите на несъвместимата с вътрешния пазар помощ, плюс натрупаните лихви, от страна на бенефициерите, които са се възползвали от отсрочването на плащането.

Италия предприе административните действия, които са необходими за процедурата по възстановяване на помощта. Въпреки това Италия обжалва пред Съда решението на Комисията (дело Т-527/13). Делото е все още висящо.

Допълнителен налог, дължим за периода 2002/2003 г.

За периодите от 1995 г. до 2002 г. съгласно Решение 2003/530/ЕО на Съвета Италия изплати вместо производителите в бюджета на Общността дължимия от тях допълнителен налог.

От 2004 г. нататък държавите членки изплащат допълнителния налог директно в бюджета на Общността съгласно Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г.

Периодът 2002/2003 г. обаче не е обхванат нито от решението на Съвета, нито от новата схема, въведена през 2004 г. Като се има предвид превишаването на националната квота, италианските млекопроизводители, на които се дължи това превишаване, са дължали на бюджета на Съюза 227,88 млн. евро за периода 2002/2003 г.

От тази сума в бюджета на Европейския съюз са били изплатени 54,95 млн. евро, от които 1,19 млн. евро в рамките на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2009 г. и 53,76 млн. евро извън схемата.

47,48 млн. евро са били обявени за невъзстановими със съдебно решение или поради несъстоятелност на производителя — платец.

Към 31 декември 2012 г. млекопроизводителите са дължали на бюджета на Европейския съюз още 125,45 млн. евро като допълнителен налог за периода 2002/2003 г. От тази сума 5,04 млн. евро са включени в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2009 г.

Дължим налог, който не е включен нито в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., нито в схемата за възстановяване от 2009 г.

Следва да се обърне внимание на факта, че схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г. (при която лихвеният процент е равен на референтен лихвен процент за Съюза, увеличен с няколко процентни пункта) на практика обхващат само малка част от подлежащия на събиране налог.

Така общата сума на подлежащия на събиране налог за периодите от 1995/1996 г. до 2008/2009 г. възлиза на 2,264 млрд. евро. От тази сума Италия си е възстановила 455 млн. евро в периода от 2003 г. до 2012 г.

От оставащата сума, т.е. 1,808 млрд. евро:

— една малка част (228 млн. евро) е обхваната от схемите за разсрочено плащане на вноски, въведени от Италия през 2003 г. и 2009 г., в които са се включили някои млекопроизводители — платци на налога;

— 158 млн. евро са обявени за невъзстановими поради несъстоятелност на производителя или отмяна от съда;

— остават 1,423 млрд. евро задължения, дължими от производителите, които са отказали да се включат в схемите за разсрочено плащане на вноски и които в по-голямата си част са оспорили допълнителния налог пред италианските съдилища.

Така около 86 % от общите неизплатени суми на налога за периода 1995/1996—2008/2009 г. (1,650 млрд. евро) не са обхванати от схемите за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и 2009 г.

Освен това общият размер на налога, събран извън схемите за разсрочено плащане на вноски, възлиза до момента едва на 268,43 млн. евро (от общо 1,8 млрд. евро първоначално дължим налог). Според доклада на италианските органи това изключително ниско равнище се дължи на големия брой съдебни дела за оспорване, заведени от производителите — платци на налога, при които е постановено преустановяване на събирането.

В своите предишни доклади за оценка, представени на Съвета, Комисията изрази мнение, че в представяните от Италия годишни доклади трябва да се включи изрично описание на текущите съдебни производства и да се посочат данни, потвърждаващи плащанията от производителите, чиито възражения са били отхвърлени от съда. Без такива данни Комисията не беше в състояние да следи по подходящ начин напредъка в събирането на тази част от налога, която не е била включена в схемата за разсрочено плащане на вноски.

Комисията приветства информацията, представена в доклада на италианските органи за деветата вноска, по отношение на текущата обща ситуация във връзка със събирането на налога в рамките на схемите за разсрочено плащане на вноски.

Предоставените от италианската администрация данни показват обаче, че напредъкът, постигнат при събирането на сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане на вноски, е незначителен. По-специално няма значителен напредък по събирането на подлежащите на принудително изпълнение суми, които не са били оспорени или са били оспорени, но впоследствие са били потвърдени от съответния съд, или за които в момента се водят дела и не са издадени нареждания за преустановяване на плащанията.

Към 31 декември 2012 г. фактически събраният налог, подлежащ на принудително изпълнение, възлиза на около 130 млн. евро, а оставащата неизплатена сума е 790 млн. евро.

За целия период от 1995/1996 г. до 2008/2009 г. са били действително събрани 22,5 % от изискуемите и понастоящем подлежащи на принудително събиране суми. По отношение на периода, обхванат от решението на Съвета, събраните суми представляват 29 % от понастоящем подлежащите на принудително събиране суми.

В рамките на подлежащите на принудително събиране суми могат да бъдат разграничени следните суми:

— неоспорвани суми: от подлежащите на принудително събиране 196,41 млн. евро са събрани 130,38 млн. евро, което представлява 66 % събираемост;

— суми, оспорени по съдебен ред, за които обаче не е постановено нареждане за преустановяване на събирането: от подлежащите на принудително събиране 355,43 млн. евро са събрани едва 54,78 млн. евро, т.е. 15 %;

— суми, потвърдени от съда: от подлежащите на принудително събиране 468,37 млн. евро са събрани едва 44,68 млн. евро, т.е. 9,5 %.

Комисията подчертава не само изключително ниската събираемост при последните две категории, но и това, че дори при сумите, които никога не са били оспорвани и следователно са могли да бъдат събрани незабавно, остават за събиране още 66 млн. евро. По отношение на дължимия налог за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. това означава, че 21 млн. евро са останали несъбрани в продължение на повече от 10 години.

Комисията е силно обезпокоена от бавния напредък в събирането на частта от налога, която не е включена в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г.

Комисията продължава да следи отблизо процеса на събиране на налога в Италия, особено събирането на налога, който не е включен в схемата за разсрочено плащане на вноски. Службите на Комисията неколкократно са предоставяли своите наблюдения (включително отрицателни забележки) на вниманието на италианските органи и са изисквали подробна информация относно различни аспекти, свързани със събирането на налога върху млякото.

Въпреки това, независимо от многобройните искания, отправени от Комисията, по-голямата част от дължимите суми на налога все още не са събрани от италианските органи.

На 20 юни 2013 г. Европейската комисия поиска от Италия в съответствие с член 258 от ДФЕС да изложи съображенията си относно недостатъчността на предприетите мерки за премахване на установените слабости по събиране на допълнителния налог за периода от 1995 г. до 2009 г.

Заключение

Комисията смята, че доколкото се спазват условията за прилагане на схемата за разсрочено плащане на вноски, одобрена от Съвета през 2003 г., постигнатият от италианските органи напредък по събиране на сумата, дължима от производителите, които са избрали да участват в схемата за разсрочено плащане на вноски за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г., свидетелства за задоволителното управление на тази схема.

Що се отнася до сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане на вноски, Комисията вече изрази в своите доклади за оценка, представени на Съвета през 2010, 2011, 2012 и 2013 г., а след това и в официалното уведомително писмо, изпратено на Италия на 20 юни 2013 г., своята неудовлетвореност от липсата на значителен напредък в събирането на налога, свързан с квотите за млекопроизводство.

Комисията отчита факта, че Италия е предприела административни действия, за да си възстанови помощта, обявена за несъвместима с Решение С(2013)4046 final на Комисията от 17 юли 2013 г.

Въпреки това информацията, предоставена от италианските органи в техния доклад относно деветата вноска, показва, че в настоящия случай все още няма значителен напредък по отношение на ефективното събиране на налога, който не е включен в схемите за разсрочено плащане на вноски. Поради значителния размер на неплатения налог и продължителния период, през който трае несъбирането на вземанията, трябва да се заключи, че ефикасността и ефективността на законодателството на Съюза далеч не са били гарантирани и не се гарантират, което накара Комисията да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения по член 258 от ДФЕС.